

De klare Bølger rulled

De klare Bølger rulled
mod dunkle Aftenlund,
det var så tyst i Dalen,
højt fløjted Nattergalen;
dens rene Toner lulled
mig ind i Søvnens Blund.

Da drømte jeg at skue
for mig en Yngling stå;
hans brune Lokker bølged,
hans åsyn ei de dølged,
i Solens Rosenlue
han monne Lyren slå.

Da lød hans hulde Stemme,
han nævnte ømt mit Navn.
O! sang han, lad din Læbe
til min med Ild sig klæbe,
og lad os alting glemme,
sødt klynget Favn mod Favn!
Da sank jeg glad og bange
med Skjælven til hans Bryst;
os friske Løv omsnoede,
Violer rundt os groede,
og Philomeles Sange
gentog vor stumme Lyst.

Tekst: Adam Oehlenschläger 1779-1850
Melodi: Christoph Ernst Friedrich Weyse 1774-1842